

1866-09-04

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
København

Recipient's location:
Iselingen

Archive:
Mappe 4 nr. 22

TRANSCRIPTION

Mappe 4 brev nr. 22

Til

Professor Skovgaard

Iselinge

Vordingborg

Den 4.de Sept. 1866

Kjære Mand!

Det forrige Brev var bare Forretninger, saa jeg havde betænkt at skrive lidt "Følelse" i dag, selv om jeg ikke havde faaet Brev fra Dig. Jeg har jo nok tænkt, at Du ikke havde det videre godt. Du saa saa daarlig ud, da jeg reiste, og derfor har jeg heller ikke taget mig det videre nær, at Veiret er saa ustadigt naar Du bare selv ogsaa vil lade fem være lige og hvile dig og gasse Dig lidt, kunde Du bedre, naar Du var hjemmefra, for her staaer for meget og minder, men ude der er da kun det Ene, der skal gøres, og bliver det ikke gjort nu, saa giver det sig nok en anden gang, eller paa en anden Maade, saa Du maa endelig

-2-

ikke slide i det, men være sød og komme lidt friskere hjem, end Du reiste ud. Vi har det alle sammen meget godt, saa naar jeg bare veed, at Du ogsaa har det godt, saa kan jeg godt undvære Dig, men det er maaske ogsaa fordi jeg veed, Du skal være hjemme paa Mandag senest, saa jeg har saavidt Mennesker kan sige det, et bestemt Maal at see hen til.

Rump var her igaar, Stakkel! han var blevet skuffet, Lægerne vil ikke endnu slippe ham ud, det var lidt svært, men han saa saa taalmodig ud; jeg sagde han kunde nok træffe Dig paa Mandag Aften.

Rasmussen var her ogsaa igaar, han vilde gjerne have lavet en [?], men jeg vidste ikke hvor jeg kunde finde nogen til ham. Saa var Faster her da, men for resten gjorde jeg ingen Stads af Dagen¹, inden i mit Hjærte, hvor den jeg alle Dage, jeg har levet med Dig, seer svimlende deilige ud, saa, men ogsaa det Onde tidt vil have Tag i os, saa har dog Guds Naade været over os, saa vi med hans Hjælp har kunnet sige "Pak Dig Satan!" og saa langt der endnu er tilbage, saa føler jeg dog, at Kjærligheden, Guds Kjærligheden voxer i mig, og ogsaa i Dig, saa vi i Sandhed har fulgtes ad og været hinandens Medhjælp. Gud lade det saadan vedvare, saa vi engang kan skilles med Fred og Glæde i det sikke Haab, at vi i Evighed skal lovsynge Herren sammen, ja sammen med hele hans Menighed.

Gud velsigne og bevare Dig i Jesu Navn.

Din Georgia

¹ P.C. Skovgaards og Georgias bryllupsdag d. 3. September.

Tid

Professor Skovgaard

Helsingør

Vordingborg

Juni 4te Sepr 1866.

Ejere Mand!

Det forrige Brev var bare Forretning,
for jeg havde betænkt at skrive lidt
"Fjölde" idag, selv om jeg ikke havde
færdigt Brev saa Dig. Jeg har jo nok
tænkt, at Du ikke havde det videre
godt, Du faar saa daarlig en
da ^{Du} skrev, og derfor har jeg
heller ikke taget mig det videre
an, at Verret er saa ufredigt,
naar Du bare selv opgaar ind i det.
Jeg var lige og vilde Dig, og gæde
Dig lidt, det tænkte jeg kunne ^{Du} bedre
naar Du var hjemme fra, for
her staar for meget og urolig,
men ude & en der jo kun det
ene, der skal gøres, og bliver det
ikke gjort an, for gæder det sig
nok en anden gang, eller saa
anden Maade, for Du maa endelig

ikke fl. i det, men vore fød og
komme C. St. forskere hjem
end Du v. i det. V. har det
Alligummen meget godt, saa
naar jeg bare veed Du ogsaa
her det godt, saa kan jeg godt
und vore D. y, men det er mærkel
ogsaa fordi jeg veed, Du skal vore
hjemme paa Mandag f. enest,
saa jeg har, paa det Menneske
kan sige det, et bekræftet M.
at se hen til.

Minus var her i gaar, Stakket!
han var blevet skuffet, Legerne
vil, ikke end en fl. i det, men
det var C. St. f. enest, men han
saa tælmaltig ud; jeg sagde ham
at han nok kunde troppe D. y paa
Mandag aften.

Kasernen var her ogsaa i gaar, han
ville give sine Læst en
Mange, men jeg viste ikke hvor

jeg skulde finde vejen til ham.

Saa var Fættar her da, men
forretten gjorde jeg ingen Hædsek
Dagen, uden i mit Hjerte, hvor
den af alle Dage jeg har levet
med Dig, for stunden deilig
at, for, om ogsaa det end lidt
vil have tag i os, for har dog
Guds Hænder været over os, for
vi med hans Hjælp har kunnet
sige "Tak Dig Fættar"! og for
langt der endnu er tilbage, for
føler jeg dog at Hjælp, Guds
Hjælp, søger i mig, og søger
i Dig, for vi i Lighed har fulgt
ad og har været hinandens Hæ-
lper. Gud Lad det færdig ved
for vi engang kan stå sammen med Fred
og Glæde i det færdige Hæb, at vi i
Ewighed skal lovsunge Herren sammen,
i sammen med alle hans Menighed.
Gud velsigne og bevare Dig! i Lige Måde.

Din Georg